

*Tan petita i ja saps com és d'alta
la paret que no es deixa saltar!*

I jo voldria prou fer-te esqueneta.

*Qui és que m'omple les mans de maons?
Qui em fa dir-te les serps de l'altra banda?*

*Qui fa que engalzi vidres a la tàpia?
—Tu, lladre de la teva llibertat?*

*Tan petita i ja saps com és d'alta
la paret que no et deixo saltar!*

Marçal, Maria Mercè. "Tan petita". Llengua abolida (1973-1988). València: 3i4, 2000